

Vuosikertomus 2025

SISÄLLYS

1. Hailuoto-seura tarjosi toimintaa yli 13000 hengelle.....	3
2. Tikkuröijy on menestystarina.....	3
3. Tikkuröijynäyttely kiinnosti myös kansainvälisiä vierailijoita.....	5
4. Tikkuröijypäivät keräsi ennätysyleisön.....	7
5. Hälli-päivillä muisteltiin Hailuodon kouluelämä.....	7
6. Kesäkauden avajaisista alkoi vilkas kesä.....	8
7. Heinää seipäälle ja myllyn kääntäminen.....	9
8. Vuoden kellokas Sirkeät Sirkuttajat.....	10
9. Kotiseuturetki ja hautausmaakävely.....	12
10. Iltapäivätansseja ja karaokea.....	14
11. Joulumarkkinat loivat joulumieltä.....	14
12. Kylätalo Pääkaupasta pidettiin huolta.....	15
13. Kylätalo Pääkaupan esteettömyystiedot.....	16
14. Hyvän Tuulen Myllyn rakentamisesta kirja.....	16
15. Uusia myytäviä tuotteita.....	17
16. Sunnuntaikuvaajat taltioivat ajan kuvaa.....	17
17. Hailuoto Topoteekki – Saaren vuosisata valokuvissa.....	18
18. Yhteistyö muiden toimijoiden kanssa.....	18
19. Hallinto, talous ja tiedotus.....	18
20. Jäsenet.....	19
21. Tapahtumien ja tilaisuuksien kävijämäärät.....	19

1. Hailuoto-seura tarjosi toimintaa yli 13000 hengelle

Hailuoto-seura on perustettu vuonna 1996 ja toiminnan tarkoituksena ovat seuraavat:

- kotiseudun kaikinpuolinen kehittäminen paikallisten erityispiirteiden pohjalta
- elinympäristön laadun parantaminen ja ihmisten viihtyvyyden lisääminen
- kotiseututietouden lisääminen, kotiseutuhengen ylläpitäminen ja omatoimisuuden voimistaminen
- kotiseudun kulttuurien vaaliminen ja edistäminen

Hailuoto-seura tarjosi viime vuonna esteetöntä, yhdenvertaista, saavutettavaa ja maksutonta toimintaa yli 13000 hengelle. Se on tähän mennessä ennätys! Seuralla oli osallistavia sekä hyvinvointia ylläpitäviä ja lisääviä tapahtumia/tilaisuuksia ympäri vuoden. Vuonna 2025 tehtiin muun muassa seuraavia asioita:

- Tikkuröjypiiri kokoontui kerran kuussa, paitsi kesäaikana.
- Sunnuntaikuvaajat jatkoivat toimintaansa talviaikana.
- Toukokuussa järjestettiin perinteinen Hälli-päivä.
- Osallistuttiin yhteisiin kesäkauden avajaisiin kesäkuun alussa.
- Järjestettiin gallerioiden avajaisten yhteydessä Taimien vaihto -tapahtuma.
- Tikkuröjynäyttely ja neuvontapiste jatkoivat toimintaansa Galleria Luodossa kesäkautena.
- Galleria Peräkamarissa vaihtui kuukausittain näyttely.
- Tikkuröjypäivät pidettiin Pääkaupan pihalla heinäkuussa.
- Hyvän Tuulen Myllyllä järjestettiin heinäkuussa perinteisesti Heinää seipäille-tapahtuma ja Myllyn käänntö sekä yhteislaulutilaisuus.
- Syyskuussa järjestettiin kotiseuturetki.
- Syyskuussa järjestettiin myös hautausmaakävely.
- Marraskuussa pidettiin Hailuoto-päivä ja siellä julkistettiin vuoden kellokas.
- Järjestettiin iltapäivätansseja ja karaokea.
- Osallistuttiin kyläjoulukalenteriin järjestämällä Joulumarkkinat
- Kunnostettiin Kylätalo Pääkauppaa.
- Julkaistiin kirja Hyvän Tuulen Myllyn rakentamisesta.
- Hailuodon Topoteekkiin kerättiin lisää mm. vanhoja valokuvia ja äänitteitä.

2. Tikkuröjy on menestystarina

Tikkuröjypiiri kokoontuu kerran kuukaudessa - paitsi kesäkuukausina - Hailuodon Vanhassa pappilassa hybridisti: osa tulee paikalle ja osa Teamsin välityksellä. Keskimäärin osallistujia on 40 henkilöä, joista puolet osallistuvat Teamsillä. Haaparannalla Ruotsissa kokoontuu aktiivinen neulepiiri joka tiistai, ja osa heistä osallistuu Teamsilla Tikkuröjypiiriin.

Elävän perinnön kansalliseen luetteloon ja Suomen kansallismuseon sekä Suomen käsityön museon kokoelmaan kuuluva Hailuotolainen perinneneule Tikkuröjy on tämänhetkisen tiedon mukaan ainoa säilynyt kalastajaneule Suomessa. Perämeren suurimman saaren ankarissa oloissa 1800-luvulla syntynyt neule kestää huollettuna käytössä jopa 100 vuotta.

Tikkuröjy, Luotolainen tai Tikkuri. Suositulla neuleella on monta nimeä. Perinteinen Tikkuröjy on pesemättömästä suomenlampaan langasta neulottu yksivärinen, pintakuviointu neule. Villapaidassa yhdistetään neulontaa ja virkkausta. Neulaa käytetään vain nappien ompeluun.

Tikkuröijyn neulomista perustellaan arvovalintana, koska Tikkuröijy on suomalainen tuote, jonka hiilijalanjälki on kevyt. Tarvikkeet tulevat läheltä. Valmistusprosessissa ei synny jätettä. Malli on klassinen. Villainen neule hylkii kosteutta, eristää lämpöä ja jopa luovuttaa sitä. Kerran vuodessa pesu riittää mainiosti. Neulontatavasta johtuen sen hihansuita ja kaulusta voi neuloa uudelleen, kun ne rispaantuvat. Neulominen ei ole sidottu ikään, sukupuoleen tai kansallisuuteen.

Anne-Maria Haapala perusti 5.4.2020 Tikkuröijypiiriin Facebookiin ja kutsui toiseksi ylläpitäjäksi Auli Sipolan. Tällä hetkellä (9.3.2026) ryhmässä on 4 380 jäsentä 23 maasta, joten voidaan sanoa, että Tikkuröijyä neulotaan ympäri maailmaa. Suosituimmat paikkakunnat Suomessa ovat Oulu (632), Helsinki (344), Tampere (174), Turku (146) ja Espoo (109). Suosituimmat maat ovat Suomi (4 309), Ruotsi (16), Turkki (9), Yhdysvallat (9) ja Norja (6).

Hailuotolaiset kokevat ylpeyttä Tikkuröijystä ja arvostavat sen neulomista. Kuntalaisia pyydettiin ehdottamaan vuoden 2025 kulttuuritekoa. Voittajaksi äänestettiin Tikkuröijypiiri. Kunnanjohtaja Maarit Alikoski sanoi puheessaan: *“Tikkuröijypiiri tekee Hailuotoa tunnetuksi paikallisesti, alueellisesti, kansallisesti ja kansainvälisesti. Se koskettaa eri sukupolvia ja kaiken ikäisiä ja neulomisen ystäviä. Tikkuröijy on myös yhteinen jaettu muistin paikkamme. Kuinka moni ja monesti siinä muistin paikassa olemme käyneet. Iloisia muistoja, kaihoisia muistoja. Muistoja eletystä elämästä. Siinä muistin paikassa on jotain rajat ylittävää. Siinä paikassa on rakkautta.”*

Kulttuuripalkinnon hakivat Auli Sipola (vasemmalta) ja Anne-Maria Haapala. Kuva Minna Tausta.

3. Tikkuröijynäyttely kiinnosti myös kansainvälisiä vierailijoita

Hailuoto-seura sai 40 000 € erityisavustusta Taiteen edistämiskeskukselta (TAIKE) 26.9.2022 pysyvän näyttelypaikan ja neuvontapisteen luomiseen Tikkuröijylle. Erityisavustuksen tavoitteena on edistää harvaan asuttujen (HAMA) alueiden omaehtoista ja paikallista kulttuuriaktiivisuutta ja siten vahvistaa niiden elinvoimaa ja houkuttelevuutta. Näyttelyä olivat suunnittelemassa ja toteuttamassa Aino Väänänen, Alex Story, Tammaro Chiaccio, Auli Sipola, Sinikka Sipola ja Anne-Maria Haapala, jolla oli päävastuu koko hankkeesta.

Näyttely oli auki kolmatta kesää vuonna 2025. Tikkuröijynäyttelyn teemana on rakkaus, ja se on myös valokuvataiteilija Aino Väänänen valokuvakollaasin nimi. Rakkaus koostuu 52 palasta, joista osa on liikuteltavissa. Vaihtamalla palojen paikkaa voi koota Tikkuröijyn uudelleen haluamallaan tavalla. Valokuvakollaasi on saanut inspiraationsa parsitusta luotolaisneuleesta, jota omistajansa Römpätti, luotolainen erakkona elänyt kalastaja, piti lähes 50 vuotta. Neule kuuluu Suomen käsityömuseon kokoelmiin.

Teosta varten Aino Väänänen kuvasi syksyllä 2022 ja 2023 keväänä hailuotolaisia Tikkuröijyjä, rakkaudella kudottuja, paljon pidettyjä, parsittuja ja paikattuja, kalaverkkojen kokemisessa lämmittäneitä ja peltotöissä kulutettuja. Taiteilija on omistanut teoksensa kaikille hailuotolaisen käsityöperinteen ylläpitäjille ja jatkajille.

Tikkuröijynäyttelyssä on esillä tekstiilitaiteilija Mari Nurmeniemen teos Hand/Machine – Yksi ja kolme tikkuröijyä. Mikä on käsityön arvo tulevaisuudessa, kun kaikki koneellistuu, kysyy Mari Nurmenniemi. Teos rakentaa yhteyttä menneen ajan, nykyisyyden ja tulevaisuuden välille esittämällä sarjan samanlaisia, mutta eri tavoin – käsityönä ja teollisesti – valmistettuja neulepaitoja.

Näyttelyn toteutukseen osallistui myös Hailuodon peruskoululaisia. Näyttelyssä voi kuunnella 4.-luokkalaisten Aada Kemppaisen, Linnea Isolan ja Veera Topin Tikkuröijyräpin.

Kesän 2025 näyttelyyn saatiin Ystävyystanssiteos, joka on rakennettu Hailuodon koulun muutaman innokkaan 3.–4.-luokkalaisten oppilaan ja tanssipedagogi Heidi Rannan yhteistyönä. Inspiraationa teoksessa on käytetty Tikkuröijyä, sen tarinaa, muotoa ja tuntumaa. Lapset halusivat kertoa ystävydestä, jossa neule antaa lämpöä, turvaa ja rakkautta. Näille lapsille se on ylpeydenaihe, jota ilolla kannetaan yllä. Heille Tikkuröijy on lämmin halaus ja hyvä sekä luotettava ystävä. Liikemateriaalista on tunnistettavissa neuleen muotoja. Liikkeet ovat lasten ideoimia, jotka ohjaaja Ranta on neulonut kasaan. Ystävyysteos tallennettiin. Videolla tanssivat: Fanni Isola, Kanerva Kaukonen, Essi Keränen, Milja Kuisma, Lilli Pramila, Eino Vuotikka ja Siiri Vuotikka. Videoinnista ja editoinnista vastasi Myrsky Roukala. Tanssiteos ja räppi ovat kiinnostaneet iästä ja kansallisuudesta riippumatta kaikkia kävijöitä.

Ystävyysteos saatiin tallennettua. Kuva Myrsky Roukala

Vanhinta näyttelyn aineistoa on Fanni Hassin (s. 1891) haastattelu, jossa hän kertoo Tikkuröijyn kutomisesta. Se on nauhoitettu vuonna 1974. Äänite saatiin Kotimaisten kielten kesuksesta (KOTUS).

Näyttelyssä voi katsella Rakas Tikkuröijyni-albumia, johon hailuotolaiset ovat antaneet kuviaan perhealbumistaan.

Näyttely ja neuvontapiste olivat auki koko kesän joka päivä klo 11–17; lisäksi järjestettiin muutamia erityisvierailuja, ja syyskuussa oli lisäksi tilattuja esityksiä, mm. Suomen käsityön opettajat vierailivat näyttelyssä. Näyttelyn vieraskirjaan on viime kesänä kirjoittanut nimensä 3 500 vierasta 34 maasta.

Kolmen näyttelyvuoden aikana vieraskirjaan on kertynyt yli 10 000 nimeä. Näyttely on ollut kesäisin yksi merkittävimmistä kansainvälisistä vierailukohteista Hailuodossa. Se on vahvistanut saaren palveluja ja ollut hieno lisä monipuoliseen kulttuuritarjontaan. Näyttelyssä on ollut mahdollisuus tutustua Tikkuröijyn, sen historiaan ja nykypäivään, nauttia taide-elämyksistä sekä hankkia välineitä neuleen valmistamiseen. Se on kertonut uusin keinoin suomalaisesta käsityöperinteestä. Näyttely on myös työllistänyt saarelaisia. Se on tarjonnut työpaikan 15 henkilölle. Ajatuksena oli näyttelyn pitäminen pysyvästi auki kesäisin. Tämän hetken tilanne on kuitenkin se, että näyttely jää toistaiseksi tauolle, koska rahoitusta ei ole saatu järjestettyä.

4. Tikkuröijypäivät keräsi ennätysyleisön

Neljättä kertaa järjestetty Tikkuröijypäivät järjestettiin 5.–6. heinäkuuta. Päivien teemana oli suomalainen lampaanvilla. Anni Laitinen ja Jenni Vanhanen, palkitut suomalaisenvilla.fi-sivuston perustajat ja VILLA – Suomalaisesta lampaasta pehmeiksi neuleiksi -kirjan kirjoittajat kertoivat, millaista on suomalaisen lampaan villa ja miksi sitä olisi syytä käyttää.

Paikalla oli myös Vanhalan lammastilan pitäjä Johanna Alamikkotervo Tervolasta kertomassa, millaista on lampaankasvattajan arki. Lankojen alkuperä ja tuotannon vastuullisuus kiinnostavat neulojia yhä enemmän. Lähi tuotanto, perinteiset lammasrodut ja luonnonmukaiset väriäysmenetelmät ovat arvovalinta. Tikkuröijy on erinomainen esimerkki tästä.

Järjestimme ensimmäistä kertaa Uusien tuotteiden -kilpailun, jossa suunnittelun ideana oli käytetty Tikkuröijyä. Materiaalien käyttöä ei ollut rajattu, sillä kaikelle luovuudelle haluttiin antaa tilaa. Ehdotuksia tuli lampaanvillalangasta neulottuina, mutta myös hopeasta tehtyjä koruja oli mukana kilpailussa.

Koululaiset esittivät Ystävyystanssiteoksen ja se sai ansaitusti erittäin paljon kiitoksia. Vuoden 2025 käsityötekniikka oli korjaaminen ja kunnostus. Taito Pohjois-Pohjanmaa piti parsimisesta työpajan. Lisäksi saimme kuulla neulesuunnittelija Maarit Lehdon ajatuksia suunnittelijan työstä.

Tapahtumassa myi suomalaisen lampaanvillan tuotteita Vanhalan lammastila ja Isokummun kehräämö. Thaimaalaista ruokaa myi Mille's Place. Kahvilasta vastasi Pariton kuppi. Tikkuröijytanssit pidettiin edellisten vuosien tapaan Pääkaupan ja Hailuodon Panimon yhteisellä pihalla. Tikkuröijynäyttely oli auki tapahtuman aikana, samoin käsityömyymälä Luovon Puoji.

Ohjelmassa oli sunnuntaina vanhan kirkon raunioilla Tikkuröijymessu, jossa messun ajan neulottiin Tikkuröijyä, ja kirkkokansalla suurimmalla osalla oli päällään Tikkuröijy - myös messun pitävällä rovasti Timo Juntusella. Lopuksi laulettiin perinteiseen tapaan Satumaa. Seurakunta tarjosi messun jälkeen kirkkokahvit. Tikkuröijypäivillä oli 400 osallistujaa ympäri Suomea, ja Tikkuröijymessussa ja kahvihetkessä osallistujia oli 50 henkilöä.

5. Hälli-päivillä muisteltiin Hailuodon kouluelämä

Hailuoto-seura järjestää keväisin Matti Hällin syntymäpäivän aikoihin Hälli-päivän. Vuoden 2025 tilaisuus pidettiin 5. toukokuuta srk-salissa, ja teemana oli Hailuodon kouluelämää. Kuulimme eläkkeellä olevien opettajien Tuula Paltakari-Piekkolan, Tuula Isolan, Sisko Heikkisen ja Marja-Liisa Isolan muisteluita. Katsoimme vanhoja kuvia kouluista ja tunnistimme luokkakuvissa olevia oppilaita ja opettajia. Monta hauskaa tarinaa kuultiin myös yleisön kertomana.

Opettajat muistelevat vanhoja kouluaikoja: Tuula Paltakari-Piekkola (vasemmalta), Marja-Liisa Isola, Sisko Heikkinen, Tuula Isola ja Auli Sipola haastattelee. Kuva Tiina Henttu-Aho.

6. Kesäkauden avajaisista alkoi vilkas kesä

Tikkuröijynäyttely oli Galleria Luodossa kolmatta kesää, ja se oli edelleen erittäin suosittu vierailukohde. Peräkamarissa oli kesäkuussa taiteilija Päivi Kuusiston akvarelleja Hailuodosta, heinäkuussa valokuvaaja Esko Pitkäsen ristosorsista kertova näyttely ja elokuussa Helena Vähäsöyringin näyttely. Vieraskirjoihin kirjoitti nimensä vähän yli 1 500 vierailijaa.

Perinteinen Taimien vaihto keräsi sekä taimien luovuttajat, hakijat että vaihtajat yhteen. Sorvojan Kimmo hoiti jälleen tapahtuman hienosti, ja kävijät lähtivät hyvillä mielin uusien taimiensa ja hoito-ohjeiden kanssa kotiin.

Päivi Kuusiston akvarelli.

7. Heinää seipäälle ja myllyn kääntäminen

Järjestimme ensimmäistä kertaa Heinää seipäälle -tapahtuman, joka sai niin hyvää palautetta, että järjestämme sen tulevanakin kesänä. Hyvän Tuulen mylly käännettiin jälleen ensiksi naisvoimin, koska se oli ollut vanha tapa. Tuolloin miehet ja hevoset olivat olleet joko sodassa tai metsätoissa. Lopuksi

pyysimme kaikkia halukkaita mukaan kääntämään myllyä. Ohjelmassa oli tarinaa myllyn rakentamisesta, Sirkeät Sirkuttajat lauloivat, ja iloinen yhteislaulu raikasi Piekkolan Markun pellolla. Hailuoto-seura tarjoili pullakahvit.

Heinää seipäälle. Kuva Anne-Maria Haapala.

8. Vuoden kellokas Sirkeät Sirkuttajat

Hailuoto-päivä pidettiin 18. marraskuuta, ja sen teemana oli Jäkälän poiminta Hailuodossa. Polarmossin toimitusjohtaja Mikko Sipola piti erittäin hienon esityksen, jossa kertoi omia jäkälämuistojaan ja tarinansa yrityksen johtajaksi kasvamisesta. Lisäksi kuulimme siitä, miten jäkälänpoiminta on muuttunut ja mitä jäkäläbisnes on tänään erilaisine haasteineen, jotka johtuvat nykyisestä maailman tilanteesta.

Paavo Junntila muisteli nuoruuttaan ja omaa jäkäläyrittäjän uraansa. Teija Siekkinen kertoi poimintakokemuksistaan ja siitä, millaista hänen isänsä Raimo Annusen jäkälätoiminta oli.

Saimme myös kuulla useita tarinoita yleisön joukosta, joissa kerrottiin poimintaan liittyviä hauskoja muistoja ja traagisiakin, kun pitkän työpäivän päätteeksi tultiin kylälle vanhan kirkon palaessa. Muisteltiin työn raskautta ja sitäkin, että esimerkiksi Perälän Ernesti oli porukan hauskuttaja ja hyvän hengen luoja.

Totesimme kaikki varmaan yksissä tuumin, että kyllä tästä pitää Hailuoto-seuran tehdä kirja. Niin merkittävää ja arvokasta työtä jäkälänpoiminnassa on tässä saarella tehty ja tehdään edelleen.

Lopuksi Hailuoto-seura ojensi kiitosruusut seuran vanhimmalle ja edelleen aktiiviselle jäsenelle Sirkka Järvelälle, hallituksen jäsentä Kimmo Sorvojaa kiiteltiin tilaisuuksien ja tapahtumien kahvituksista ja seuran rahastonhoitaja Aino Järvelää kiiteltiin hyvästä taloudenpidosta.

Tilaisuuden lopuksi julkistettiin Vuoden Kellokas, ja seuran puheenjohtaja Anne-Maria Haapala esitteli perusteet:

“Musiikki tuo kokonaisvaltaista hyvinvointia, sisältäen fyysisen, kasvatuksellisen, psykologisen ja sosiaalisen ulottuvuuden, ja näitä musiikin hyötyjä on tutkittu kaiken ikäisillä ihmisillä. Musiikilla on monia positiivisia vaikutuksia terveyteen, mielialaan ja kognitiivisiin toimintoihin, kuten stressin vähentäminen, kivunlievitys ja mielialan kohentaminen. Se voi parantaa unen laatua, auttaa tunteiden säätelyssä ja sosiaalisessa vuorovaikutuksessa. Lisäksi musiikki voi tukea kuntoutusta ja edistää aivojen kehitystä sekä oppimiskykyä.

Musiikki on tunteiden kieli. Se tarjoaa välineen käsitellä ja ilmaista tunteita. Musiikkia kuunnellamme perustunteet, kuten ilo, suru ja pelko nousevat pintaan ja samaistumme niihin. Jos olemme ryhmätilanteessa, musiikki virittää meidät tehokkaasti samaan tunnetilaan muiden kanssa. Voimme kokea empatiaa ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta, joka osaltaan vahvistaa musiikista saamaamme mielihyvän tunnetta.

Musiikki yhdistyy voimakkaasti tunnemuistoihin. Juuri siksi esimerkiksi sydänsuruihin kuunneltu musiikki voi vuosikymmentenkin jälkeen nostaa mieleen erohetken tunnemaailman. Musiikki voi myös muistuttaa voimakkaista onnen hetkistä.

Ukkokööri Sirkeät Sirkuttajat te olleet tätä kaikille meille! Te olette Vuoden Kellokas.

Hailuoto-seura haluaa kiittää teitä, sillä olette parantaneet mielialaamme, lisänneet onnellisuuttamme ja energisyyttämme. Surun hetkellä laulunne ovat lohduttaneet.

Tuntemme teistä suurta ylpeyttä, mutta ennen kaikkea kiitollisuutta siitä, että vuodesta toiseen jaksatte harjoitella ja esiintyä. Te olette iso osa hailuotolaista kulttuuria. Olette olleet sitä jo vuodesta 2007 alkaen. Ensin teitä johti Kari Blomster, sitten Johanna Kemppainen, ja nyt olemme iloisia, että kanttorimme Tiina Saukkoriipi-Haapala tekee arvokasta työtä kanssanne.”

Sirkeät Sirkuttajat: (vasemmalta) Pekka Airaksinen, Timo Juntunen, Pauli Karvosenoja, Oiva Tanskanen, Hannu Tuhkanen ja Martti Smed. Kuva Anne-Maria Haapala.

9. Kotiseuturetki ja hautausmaakävely

Kotiseuturetki tehtiin 6. syyskuuta Vasken Fregattiin. Sisko Mustonen ja Eero Niemelä esittelivät satumaista pihapiiriään. Nautimme syysauringosta, musiikista, kahvista, yhteislaulusta ja yhdessäolosta.

Vasken Fregattia esittelevät Sisko Mustonen ja Eero Niemelä. Kuva Anne Junnikkala.

Hautausmaakävely järjestettiin 7. syyskuuta. Kävelyn teemana oli sankarivainajat. Sankarihautausmaalla on 40 talvi- ja jatkosodan sankarivainajien muistolaattaa. Heille pystytetty muistokivi on 70 vuotta vanha. Vuonna 1923 pystytettiin muistokivi, jossa on kolmen vapaussodassa kaatuneen nimet.

Kuulimme panssarilaiva Ilmarisen kohtalosta ja sen onnettomuudessa kuolleista 3 hailuotolaisesta sekä hailuotolaisesta sankarista, joka pelasti veden varaan joutuneita. Lisäksi luimme koskettavia tarinoita, joita oli kirjoitettu sodanaikaisiin kortteihin ja kirjeisiin. Hailuodon seurakunta tarjosi tapahtuman jälkeen kahvit.

10. Iltapäivätansseja ja karaokea

Hailuoto-seuraa pyydettiin järjestämään iltapäivätansseja, joita kuntalaiset olivat toivoneet osana Osallistuvaa budjettia. Järjestimme kolme kertaa iltapäivätanssit ja karaokea Ravintola Iltalennossa. Palaute oli niin hyvää, että jos saadaan rahoitusta, jatkamme tätä toimintaa.

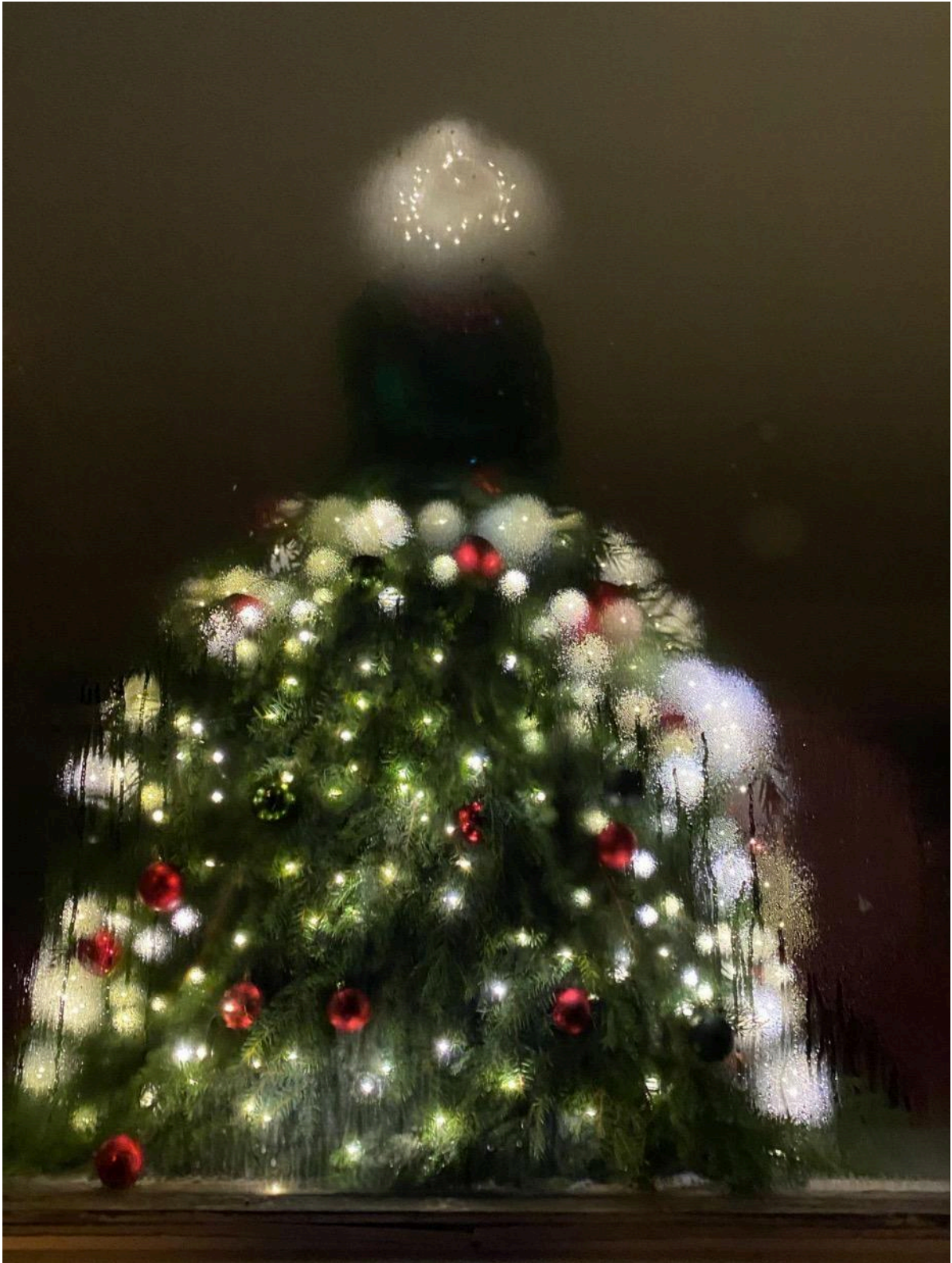
11. Joulumarkkinat loivat joulumieltä

Järjestimme toista kertaa kaksipäiväiset Joulumarkkinat 13.–14. joulukuuta yhdessä Hailuodon Panimon kanssa.

Joulumarkkinat voidaan järjestää, koska Pääkaupan kahviossa on ilmalämpöpumppu sekä Galleria Luodossa patterit, ja myymälätilassa on muutama lisäpatteri. Muutamaa päivää ennen laitettiin lämmöt päälle, jotta saatiin lämpötila mukavasti plussan puolelle.

Joulumarkkinat olivat jälleen menestys joka suhteessa. Myyjiä ja kävijöitä oli enemmän kuin edellisenä vuotena. Saimme todella hyvin erilaisia myyjiä, tunnelma oli erittäin jouluinen ja lämminhenkinen. Tapahtumaa kiiteltiin ja toivottiin, että ensi vuonna järjestäisimme uudelleen. Vuoden 2026 myyntipaikat myytiin lähes kaikki ennen tapahtuman päättymistä.

Panimon ja Pääkaupan välisellä piha-alueella paloi nuotio, jossa saattoi paistaa makkaraa. Etupihalla oli joulukuusi, jonka nimeksi annettiin Paavo-kuusi ja sen lahjoitti Raili Perälä. Hän oli aikoinaan Paavon kanssa kuusia istuttanut. Rauno Rantasuo ja Jussi Järvelä kävivät kuusen kaatamassa ja toivat Pääkaupalle. Sinikka Sipola ja Aino Järvelä ripustivat kuuseen kynttilät. Mikko ja Markku Sipola laittoivat Paavo-kuuseen tähden. Pääkaupan ikkunaan tekivät Armi Häyry ja Maikku Huttunen jouluteoksen, jonka nimesimme Luovon Lusiaksi. Holopaisen Auli teki jälleen kauniin havuköynnöksen ulko-oveen. Adventtikyntteliköt ikkunoihin huolehti Kimmo Sorvoja. Kyllä jouluista Pääkaupan näkymää kehuttiin - eikä suotta!

Luovon Lusia. Kuva Anne-Maria Haapala.

12. Kylätalo Pääkaupasta pidettiin huolta

Kesän ajan Pääkaupan ensimmäisessä kerroksessa toimi aikaisempien vuosien tapaan Luovon Puoji osk:n käsityömyymälä ja kesäkahvila. Yläkerran asunnot vuokrattiin Polarmoss Oy:n

sesonkityöntekijöille edellisten vuosien tapaan.

Galleria Peräkamarissa paneloitiin kaksi seinää, ja ikkunalistat vaihdettiin samanlaisiksi kuin Galleria Luodossa. Työn teki Arttu Wirta. Lisäksi hän korjasi ulko-ovia ja pääportaita, mutta todettiin, että kesällä 2026 on portaat ja patio on korjattava perusteellisesti, jos saadaan rahoitusta.

Hailuoto-seura kunnosti Pääkaupan edustaa: kivijalan edestä tasoitettiin mullat ja kylvettiin nurmikon siemeniä, ostettiin pihakukat ja kaksi valkoista rautaista puutarhakalustesettiä.

13. Kylätalo Pääkaupan esteettömyystiedot

Toivomme, että kaikki ihmiset voisivat liikkua tiloissamme ja kokisivat ne turvallisiksi. Kylätalo Pääkauppaan (rakennettu vuonna 1943) on sisäpihan terassin yhteyteen rakennettu luiska: luiskan vapaa leveys on noin 95 cm, kaltevuus on alle 10 %, välitasanne on 120 cm*120 cm.

Pääkaupan sisällä on korkeuseroja, jotka on osittain luiskattu. Wc soveltuu pienen apuvälineen käyttäjälle: oven vapaa leveys on 80 cm, Wc-istuimen edessä vapaata tilaa on 110 cm*90 cm, istuimen korkeus on 46 cm.

Pihapiirissä sijaitsevassa Hailuodon Panimon baarissa on inva-wc.

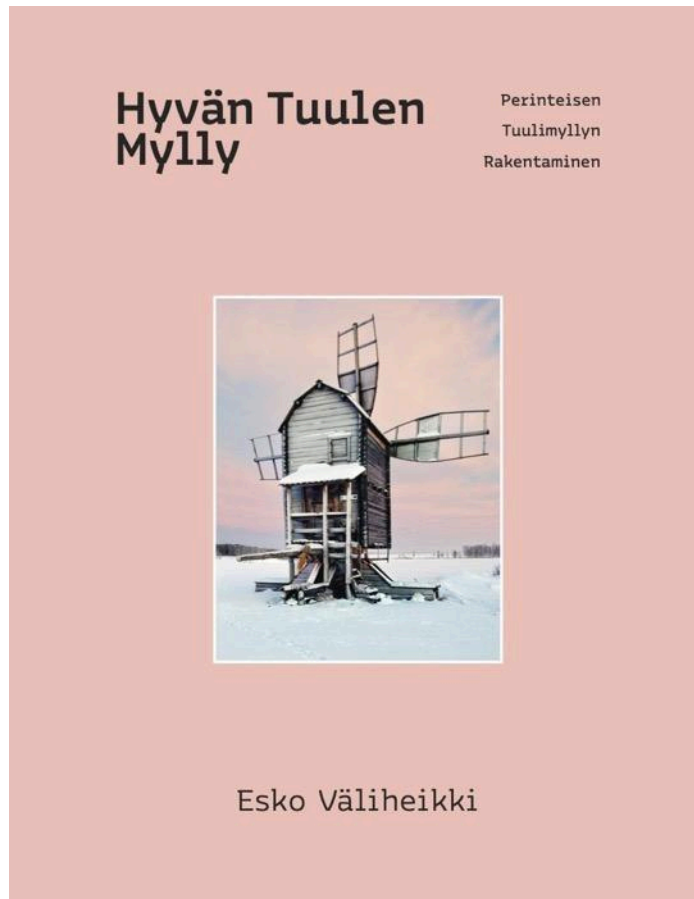
Olemme sopineet, että kahvilan, käsityömyymälän ja gallerian henkilökunta auttaa mielellään apua tarvitsevia.

14. Hyvän Tuulen Myllyn rakentamisesta kirja

Hailuoto-seura julkaisi joulukuussa kirjan Hyvän Tuulen Mylly - Perinteisen tuulimyllyn rakentaminen. Esko Väliheikki ja Tapio Isola rakensivat tuulimyllyn perehtymällä vanhoihin tuulimyllyihin. Kirjaa eikä ohjetta rakentamisesta ollut saatavilla - ainoastaan piirustukset. Hailuodossa on ollut parhaimmillaan 54 tuulimyllyä, joista Hyvän Tuulen Myllyn rakentamisen aikana oli enää pystyssä kolme. Näiden myllyjen luokse myllyn rakentajat tekivät monta mietintämatkaa.

Kirja kertoo perinteisen tuulimyllyn rakentamisesta ja pohjautuu myllyn rakentajan Esko Väliheikin päiväkirjamerkintöihin ja valokuviin. Se kertoo prosessista inhimillisellä tavalla - kaikkea voi oppia yritysten ja erehdysten kautta. Kirjaa sävyttää myös miesten välinen ystävyys ja huumori.

Lisäksi teos kertoo hailuotolaisesta elämän tavasta. Se kertoo yhteisöllisyydestä ja saaren asukkaista ja siitä, miten esimerkiksi hirvenmetsästys nousee kaikkea muuta tärkeämmäksi ja keskeyttää jopa myllyn rakentamisen. Hyvän Tuulen Mylly on hailuotolaisten yhteinen muistin paikka, mutta samalla se on myös kappale suomalaista rakennuskulttuuria. Perinteisen tuulimyllyn rakentamisesta tämä on ensimmäinen kirja Suomessa. Kirjan kirjoittaja on Esko Väliheikki, visuaalisesta ilmeestä ja taitosta vastasi Aino Väänänen.

Esko Väliheikin kirjan kansikuva.

15. Uusia myytäviä tuotteita

Erityisen suosittuja tuotteita olivat Niemisen Pekan lampaiden karstalanka, jota ei ole ollut saatavilla 20 vuoteen. Uusia tuotteita olivat myös välivillapaidat sekä tietysti Tikkuröijyt. Edellisen vuoden tapaan Tikkuröijynäyttelyn omavastuuosuuden kulujen peittämiseksi hankittiin seuraavia tuotteita: koivusta Suomessa tehtyjä Marjaniemen majakka -korvakoruja, -jääkaappimagneetti ja -puikkomittoja; lammaskorvakoruja, -jääkaappimagneetteja ja -puikkomittoja; Tikkuröijykorvakoruja, -jääkaappimagneetteja ja -puikkomittoja. Lisäksi myimme Majakakka-julistetta ja Topoteekin valokuvista tehtyjä postikortteja ja kotiseutuviirejä. Eeva Holmin Luotolaisvillatakin ohjetta ja tarvikepakettia (ohje + langat) myytiin myös. Tuotteet menivät erittäin hyvin kaupaksi – erityisesti Niemisen Pekan langat, Tikkuröijyt, välivillapaidat, puikkomitat, jääkaappimagneetit, kynsikkäät sekä kämmekkäät olivat kysyttyä tavaraa.

16. Sunnuntaikuvaajat taltioivat ajan kuvaa

Vuonna 2025 Sunnuntaikuvaajat kuvasivat teeman mukaan vain 4 kertaa. Kuvia tuli vuoden aikana useista eri paikoista, koska kuvattiin omatoimisesti. Teeman mukaan sai kuvata siellä, missä kukin sattui olemaan. Kiinteän yhteyden rakennustyömaan edistymistä kuvattiin satunnaisesti.

Sunnuntauvaajilla on oma Facebook-ryhmä, jossa tiedotetaan kokoontumisista ja keskustellaan valokuvauksesta sekä annetaan kuvausvinkkejä. Sinne ladataan myös kuvat kuukausi-/teemakohtaisiin albumeihin. Ryhmän seuraajia on nyt 126 kpl.

Sunnuntauvaajien retket ovat kaikille avoimia ja maksuttomia. Kuvaajan ei tarvitse olla Hailuoto-seuran jäsen eikä asua Hailuodossa. Kuvausretkien vetäjänä ja ryhmän ylläpitäjänä toimii valokuvaaja Vesa Vainionpää alias veekoovee. Motto: "Paras kamera on mukana oleva kamera". Tämän päivän kännyköilläkin saa hyviä kuvia.

17. Hailuoto Topoteekki – Saaren vuosisata valokuvissa

Hailuoto-seura toteutti Museoviraston, Hailuodon kunnan ja Nouseva Rannikkoseutu (NORSU):n avustuksella vuonna 2018 hankkeen, jossa digitoitiin saarelaisten kotialbumeista löytyviä vanhoja valokuvia ja kerättiin valokuviiin liittyvää taustatietoa. Hankkeen päättymisen jälkeen aineistoa on kartutettu talkoovoimin. Topoteekki on erittäin arvokas tietolähde mm. tutkijoille, toimittajille ja tietokirjailijoille. Hankkeesta kuuluu edelleen iso kiitos Raili Louhimaalle, Vesa Vainionpäälle ja Susanna Rapinolle.

Topoteekissa oli vuoden 2025 lopussa valokuvia 1 822, kuvia esineistä 8 kpl ja asiakirjoista 11, yksi video sekä tekstitiedostoja 87 kpl. Vuoden 2023 aikana julkaistiin Hailuoto Topoteekissa Kotimaisten kielten keskuksen (KOTUS) murrearkistoon tallennettuja ääninauhuja 14 kappaletta. Vuonna 2025 ääninauhujen julkaisua jatkettiin, ja äänitteitä oli vuoden lopussa 26.

18. Yhteistyö muiden toimijoiden kanssa ja lahjoitukset

Kunnan ja yhdistysten tekemän yhteistyösopimuksen mukaan yhdistys saa suurimman osan kunnan tiloista käyttöönsä ilmaiseksi, samoin kuntatiedotteessa voidaan ilmoittaa ilmaiseksi. Toiminta-avustuksen lisäksi näillä ilmaisilla palveluilla on iso merkitys yhdistyksen toiminnalle ja taloudelle. Myös seurakunta tarjoaa tilojaan ilmaiseksi, ja seuran kokouksia ja tilaisuuksia on pidetty seurakuntasalissa. Hailuodon Panimo on seurakunnan ja kunnan kanssa järjestämässä Tikkuröijypäiviä.

Hailuoto-seura sai toimintavuoden aikana lahjoituksia seuraavilta: Hailuodon Osuuspankki, Hailuodon kunta, Kalusteyhtymä Oiva sekä yksityisiltä henkilöiltä. Seura kiittää lämpimästi kaikkia lahjoittajia!

19. Hallinto, talous ja tiedotus

Hallituksen kokoonpano vuonna 2025 oli seuraava: Anne-Maria Haapala (puheenjohtaja), Sinikka Sipola (varapuheenjohtaja), Tiina Henttu-Aho (sihteeri), Kimmo Sorvoja, Anne Junnikkala, Sampo Marjaniemi ja Outi Kajan. Hallituksen varajäsenenä toimivat Auli Sipola ja Taina Laurila. Rahastonhoitajana toimi Aino Järvelä.

Hallitus kokoontui virallisesti 9 kertaa. Kokouksia järjestettiin hybridisti, niihin saattoi osallistua joko etänä tai olemalla läsnä. Jäsenkokouksia pidettiin kaksi: kevätkokous 5.5.2025 ja syyskokous 8.11.2025; molemmat seurakuntasalissa.

Toimintavuoden tilintarkastajaksi valittiin Juha Isopahkala ja varatilintarkastajaksi valittiin syyskokouksessa 8.11.2025 Pohjois-Suomen tilintarkastusyhteisö. Kirjanpidosta vastasi Tilipalvelu Rantalainen Oy.

Jäsenrekisteriä ylläpidettiin FloMembers3-ohjelmalla. Laskutus on hoidettu Isolta Arkhimes –ohjelmalla, sähköposti ovat kotimaisella Zoner.fi palvelimella ja www-sivut Kotiseutuliiton yhteistyökumppanin Momeo Oy:n julkaisualustalla.

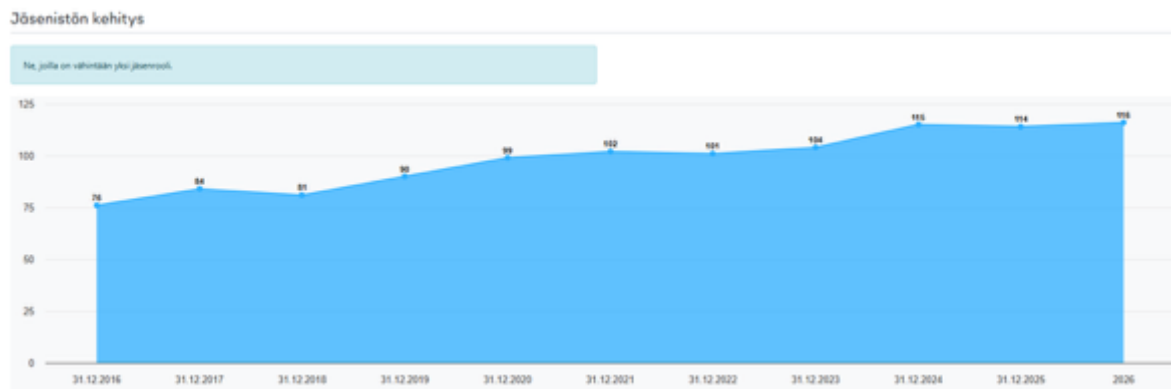
Yhdistyksen tulot olivat 32.395,23 € ja menot 31.336,54 € ja ylijäämä 1.058,18 €.

Yhdistys tiedotti toiminnastaan www-sivuilla ja kuntatiedotteissa sekä ilmoitustauluilla. Erittäin aktiivisesti käytettiin myös Facebookia ja Instagramia.

Hailuoto-seura on jäsenenä Hailuodon Elinkeinotoimijat ry:ssä, Luovon Puojin osk:ssa, Suomen Saaret FÖSS ry:ssä ja Suomen kotiseutuliitto ry:ssä.

20. Jäsenet

Vuoden 2025 lopussa seurassa oli 92 varsinaista jäsentä, 20 ainaisjäsentä, 1 kannattajajäsen ja 4 kunniajäsentä eli yhteensä 117 jäsentä.

21. Tapahtumien ja tilaisuuksien kävijämäärät

Seuraavaan on kerätty tilaisuuksien ja tapahtumien kävijämääriä vuonna 2025:

- Tikkuröijyppiiriin osallistui 360 neulojaa.
- Hälli-päivillä oli 40 ihmistä.
- Tikkuröijypäivillä
 - Pääkaupan pihalla oli 400 osallistujaa
 - Tikkuröijymessuun osallistui 50 henkilöä
 - Yhteensä 450 henkeä.

- Heinää seipäälle ja Myllyn kääntöön osallistui 80 henkeä.
- Syysretkellä oli 40 osallistujaa.
- Hautausmaakävelyyn osallistui 31 henkeä.
- Hailuoto-päivään osallistui 35 henkeä.
- Galleria Luodon Tikkuröijynäyttelyn vieraskirjassa oli 3 500 nimikirjoitusta 34 maasta.
- Kesäkauden avajaiset:
 - Gallerioiden näyttelyiden avajaisissa 63 kävijää
 - Taimienvaihtoon tuli 20 henkilöä.
- Peräkamarissa kolme näyttelyä:
 - Helena Vähäsöyriingin näyttelyn vieraskirjassa oli 400 nimeä
 - Päivi Kuusiston grafiikkanäyttelyn vieraskirjassa oli 431 nimeä
 - Esko Pitkäsén valokuvanäyttelyn vieraskirjassa oli 715 nimeä
 - Yhteensä 1 546 nimeä.
- Sunnuntaikuvaajien toiminnassa oli mukana 126 henkilöä.
- Päivätanssit ja karaoke:
 - 9. lokakuuta 20 henkeä
 - 6. marraskuuta 17 henkeä
 - 4. joulukuuta. 22 henkeä
 - Yhteensä 59 henkeä.
- Joulumarkkinat Pääkaupalla:
 - Kävijöitä 400 henkeä
 - Myyjiä oli 25 kpl
 - Yhteensä 425 henkeä.
- Tapahtumissa on ollut 6736 henkilöä.
- Lisäksi 6.3.2026 on tilastoitu Tikkuröijypiirin FB-ryhmässä 4 380 jäsentä 23 maasta.
- Hailuoto-seuran sometileillä (FB ja IG) on yhteensä 1 858 seuraajaa.
- Toiminnassa ollut mukana yhteensä 13 013 henkilöä.